

**Primera prova de la fase d'oposició. Primera part
(convocatòria de selecció 2025-07). Guia de correcció**

Codi de barres:

Aquesta és la primera part de la primera prova de la fase d'oposició.

D'acord amb l'apartat 7.3 de l'Annex 1 de la Resolució OAC/ADM/1271/2025, d'11 de juliol de 2025 (convocatòria de provisió núm. OAC-2025-07), consisteix en respondre un qüestionari de 5 preguntes de resposta breu sobre el temari (part comuna i part específica del lloc). La qualificació màxima d'aquesta primera part és de 15 punts, i la puntuació mínima per superar-la és de 7,5 punts. Les persones aspirants que no assoleixin el mínim de 7,5 punts en aquesta primera part de la prova, seran qualificades com a no aptes, i no se'ls corregirà la segona part de la prova.

En cada pregunta s'indica la puntuació màxima corresponent, valorant-se que s'hagin tractat efectivament tots els aspectes a tractar, així com el grau de detall i precisió de les respostes.

S'atorgaran un màxim de 2,5 punts, amb caràcter global, per la claredat i correcció en l'estructuració i l'exposició de les idees i qüestions abordades, i la correcta utilització de la llengua.

El temps màxim per contestar les preguntes és d'1:00 hora.

1. Descriviu els principals deures del personal al servei de l'Oficina Antifrau de Catalunya establerts a la Llei 14/2008, de 5 de novembre, de creació de l'ens, a les seves normes d'actuació i de règim interior i al Codi ètic i de conducta. (fins a 2,5 punts)

(es valoren 5 ítems d'acord amb la puntuació establerta)

Una resposta d'alt nivell hauria de demostrar coneixement específic del marc normatiu de l'Oficina Antifrau i capacitat per relacionar-lo amb la funció institucional de l'ens. En concret, caldria desenvolupar els aspectes següents:

Marc normatiu: El candidat hauria d'acreditar que coneix que la Llei 14/2008 estableix les bases del règim de personal de l'Oficina, distingint entre el director o directora —nomenat pel Parlament per majoria qualificada com a garantia d'independència— (arts. 8 a 11), el personal funcionari i el personal laboral (art. 26). Hauria d'identificar que les normes d'actuació i de règim interior (NARI) desenvolupen i concreten aquest marc legal en l'àmbit organitzatiu intern (art. 5: director o directora; arts. 39 a 53: resta personal).

(1r. Ítem: fins a 0,1 punts)

Deures generals (art. 44 NARI): El personal d'Antifrau ha de comportar-se amb imparcialitat en l'exercici de les seves funcions, ha de vetllar per l'interès general i observar la més estricta neutralitat política. Així, ha d'impedir que criteris i interessos propugnats per grups econòmics, socials, corporatius, ideològics o religiosos influeixin en les seves actuacions. El personal de l'Oficina ha d'actuar sempre amb ple respecte a l'ordenament jurídic.

(2n ítem fins a 0,5 punts)

Deures específics (art. 45 NARI): El personal al servei de l'Oficina Antifrau, resta obligat especialment a guardar secret sobre totes aquelles informacions vinculades a les investigacions dutes a terme per Antifrau, com també mantenir la deguda reserva sobre qualsevol altra informació de la qual hagi tingut coneixement gràcies a les seves funcions i que no hagi de ser divulgada. Amb aquesta finalitat, en el moment de la incorporació a l'Oficina Antifrau, el personal signarà un compromís de confidencialitat que garanteixi la plena assumpció de les responsabilitats, inclosa la civil, derivades de la revelació indeguda d'informacions, dades, actes, documents o assumptes. Aquest compromís té caràcter permanent i manté la seva vigència quan s'hagi deixat de prestar serveis a l'Oficina.

Per tal de prevenir i detectar situacions que puguin originar conflictes d'interès o increments de patrimoni no justificats, el personal al servei de l'Oficina Antifrau ha de lliurar anualment una còpia de la seva declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Amb aquesta mateixa finalitat, el director o directora d'Antifrau podrà exigir al personal en la

Codi de barres:

forma, la periodicitat i els terminis que fixi, el lliurament de la documentació acreditativa de la titularitat de béns, obligacions o drets patrimonials que consideri oportuna (art. 48 NARI).

(3r ítem fins a 0,5 punts)

Per tal de preservar la independència i la integritat de l'Oficina Antifrau, els conflictes d'interès seran interpretats àmpliament, de manera que cap membre d'Antifrau, en l'exercici de les seves funcions, no podrà intervenir en un assumpte en el qual directament o indirectament tingui interessos de qualsevol mena que comprometin la seva imparcialitat i, en particular, interessos personals, familiars o econòmics (art. 46 NARI).

(4t ítem fins a 0,5 punts)

Codi ètic: El codi estableix els valors, principis i normes de conducta que han de guiar totes les persones que treballen a l'Oficina Antifrau i s'aplica a tot el personal, sense distincions, tot i que els càrrecs amb més responsabilitat tenen una exigència de lideratge ètic orientat a l'exemplaritat (apartat II res. OAC/ADM/092/2021, d'aprovació del Codi ètic).

Referència a l'estructura del Codi ètic: valors i principals principis: Justícia, Exemplaritat, Obertura a la Ciutadania i Excel·lència.

S'estableixen pautes pràctiques per afrontar situacions habituals o dilemes ètics per evitar qualsevol benefici personal o tracte de favor; declarar i gestionar possibles conflictes d'interès; rebutjar regals o avantatges indeguts; mantenir secret sobre informació sensible; actuar amb respecte, exemplaritat i rigor professional, i preservar la reputació i la credibilitat de la institució.

(5è ítem fins a 0,9 punts)

2. Expliqueu les mesures de protecció de les persones alertadores en la Llei 2/2023, de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció. (fins a 2,5 punts)

(es valoren 5 ítems d'acord amb la puntuació establerta)

Tít. VII de la Llei 2/2023. Elements de resposta:

➤ Condicions de protecció (art. 35): alertador de bona fe; fets denunciats inclosos en l'àmbit objectiu d'aplicació de la Llei 2/2023 (art. 2) i persona alertadora inclosa en l'àmbit subjectiu d'aplicació de la Llei 2/2023 (art. 3); exclusió: denúncies inadmeses, conflictes interpersonals, informacions notòries o rumors;

[limitació temporal: denúncies posterior a l'entrada en vigor de la Directiva (UE) 2019/1937: 16/12/2019 (disp. add. 6a)] *[només si s'esmenta pot arribar a la puntuació màxima].*

(1r ítem fins a 0,5 punts)

➤ Prohibició de represàlies (art. 36): definició legal de represàlia (art. 36.2) i exemples (art. 36.3); nul·litat dels actes constitutius de represàlies (art. 36.5) i adopció de mesures correctores, de responsabilitat i d'indemnització; limitació temporal: 2 anys (art. 36.4); possibilitat d'adoptar mesures cautelars contra presumptes represàlies (art. 36.6).

(2n ítem fins a 0,5 punts)

➤ Mesures de suport (art. 37): informació i assessorament (art. 37.1); assistència efectiva davant de qualsevol autoritat (art. 37.2); certificació del dret a protecció conforme a la Llei 2/2023 (art. 37.2); assistència jurídica en processos penals i civils (art. 37.3); suport financers i psicològic, excepcionalment (art. 37.4).

(3r ítem fins a 0,5 punts)

➤ Mesures de protecció en front de represàlies (art. 38): exempció de responsabilitats (excepte responsabilitats penals) per la denúncia conforme a la Llei 2/2023 (art. 38.1); exempció de responsabilitats (excepte responsabilitat penal) per l'accés a la informació que es denuncia o revela públicament (art. 38.2); inversió de la càrrega de la prova en procediments judicials o administratius que tinguin per objecte presumptes represàlies (art. 38.4); exempció de responsabilitats en processos judicials per difamació, violació de drets d'autor o secrets empresarials, vulneració de normes de protecció de dades personals, etc. (art. 38.5).

(4t ítem fins a 0,5 punts)

➤ Atenuació o exempció de sancions (art. 40): requisits (art. 40.1): denúncia dels fets abans de la incoació d'investigació o expedient disciplinari / cessament de l'activitat denunciada / cooperació en la investigació / facilitar informació i/o proves / reparació dels perjudicis causats; atenuació de la sanció en supòsits de compliment parcial dels requisits i no reincidència (art. 40.2); extensió a resta de participants en l'activitat denunciada (art. 40.3).

(5è ítem fins a 0,5 punts)

3. El portal de transparència de l'Oficina Antifrau de Catalunya: objectius, finalitats i estructura. (fins a 2,5 punts)

(es valoren 3 ítems d'acord amb la puntuació establerta)

Llei 19/2014, catalana de transparència. Elements de resposta:

➤ Objectiu: L'objectiu principal és donar compliment a les obligacions de transparència, en la seva modalitat de publicitat activa, que imposa la Llei 19/2014 a tots els subjectes inclosos en el seu àmbit d'aplicació. [L'OAC s'equipara als òrgans estatutaris esmentats a l'art. 3.1 b): ref. al cap. V del tít. II EAC] *[només si s'esmenta pot arribar a la puntuació màxima]. Es valorarà igualment una referència a la distinció entre publicitat activa (tít. II de la Llei) i l'accés a la informació pública (tít. III de la Llei)*

(1r ítem fins a 0,8 punts)

➤ Finalitats: Art. 1 de la Llei 19/2014: garantir la transparència de l'activitat de l'OAC (art. 1.1 a)); establir un sistema de relació entre les persones i els subjectes obligats fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública (art. 1.2).

Arts. 5 i 6 de la Llei 19/2014: obligació d'adoptar les mesures necessàries per facilitar a les persones la informació pública (art. 5.1) mitjançant un sistema integral d'informació en format electrònic (art. 5.2) que ha de permetre l'accés fàcil i gratuït a la informació pública, que ha de ser veraç, objectiva i actualitzada (art. 6.1 a) i b)). El portal de transparència és l'instrument mitjançant el qual es materialitza aquesta obligació (art. 5.4).

[La informació ha de fer-se pública en formats que permetin la seva reutilització (arts. 16 i 17).] *[només si s'esmenta pot arribar a la puntuació màxima]*

(2n ítem fins a 1 punt)

➤ Estructura: La informació pública ha d'estar ordenada temàticament (art. 6.1 d)). La informació subjecta al règim de publicitat activa (art. 8.1) és la següent: organització institucional i estructura administrativa; gestió econòmica; decisions i actuacions d'especial rellevància; informació de personal (plantilla, RLT, règim retributiu); procediments relacionats amb les competències de l'entitat; contractes i convenis; subvencions; informes i estudis; plans, programes i memòries; informació estadística i geogràfica.

Apartats del portal de transparència de l'OAC: organització i estructura / informació jurídica / gestió econòmica / planificació i programació / contractació, convenis, estudis i informes / integritat

(3r ítem fins a 0,7 punts)

4. Analitzeu el fenomen de la desinformació i la post-veritat en el context mediàtic actual, i descriu quines eines i estratègies de verificació poden emprar els professionals de la comunicació per detectar i combatre les notícies falses. (fins a 2,5 punts)

(es valoren 2 ítems d'acord amb la puntuació establerta)

Una resposta d'alt nivell hauria de demostrar coneixement actualitzat del fenomen i capacitat per aplicar-lo al context d'una institució que pot ser objecte de campanyes de desinformació.

Marc conceptual: La desinformació fa referència a la difusió deliberada d'informació falsa o enganyosa amb l'objectiu d'influir en l'opinió pública, generar confusió o obtenir beneficis polítics, econòmics o ideològics. Aquest fenomen s'intensifica en l'era de la post-veritat, un context en què els fets objectius tenen menys influència que les emocions, les creences personals o la identitat ideològica.

Les plataformes digitals com Facebook, X o TikTok afavoreixen la viralització ràpida de continguts mitjançant algoritmes que prioritzen la interacció emocional. Això provoca: Difusió accelerada de rumors i notícies falses de forma deliberada com també de continguts falsos difosos sense intencionalitat de perjudicar (misinformació), aparició de cambres de ressò (els algoritmes afavoreixen l'amplificació de les opinions pròpies creant la falsa sensació que tothom pensa igual), la dificultat per distingir informació periodística de continguts manipulats i la polarització social, la difusió de discursos d'odi i el deteriorament del debat públic.

A més, la facilitat tècnica per crear imatges manipulades, vídeos fora de context o continguts generats amb intel·ligència artificial incrementa la complexitat del problema.

(1r ítem fins a 1,25 punts)

Eines i estratègies de verificació: El candidat hauria de demostrar coneixement pràctic i actualitzat de les principals metodologies i eines de fact-checking: la verificació de la identitat i la credibilitat de les fonts; la consulta de bases de dades de fact-checkers de referència com Verificat, Neutral, Maldita.es (o de la xarxa internacional de verificadors IFCN), les eines d'anàlisi de metadades de documents i imatges (cerca inversa d'imatges amb eines com Google Images o TinEye; la verificació de vídeos amb InVID/WeVerify).

En el context de la post-veritat, el periodista ja no només informa, sinó que exerceix també una funció de mediador i verificador. La credibilitat professional depèn cada vegada més de: la transparència metodològica, la verificació rigorosa, la rectificació ràpida d'errors, i la responsabilitat social davant la difusió d'informació. Es tracta de protegir la qualitat democràtica del debat públic i reforçar la confiança en el periodisme.

En el context específic de l'Oficina Antifrau, el candidat hauria de reflexionar sobre el risc que l'Oficina sigui objecte de campanyes de desprestigi o desinformació per part d'actors interessats a minar la seva credibilitat, i proposar estratègies proactives de comunicació per prevenir i respondre a aquest tipus de situacions.

(2n ítem fins a 1,25 punts)

5. Analitzeu el paper de les fonts d'informació en el periodisme i la comunicació institucional, distingint entre fonts oficials i no oficials, i expliqueu el règim de les declaracions "on the record" i "off the record", els criteris d'identificació de les fonts i els límits i la protecció que ofereix el secret de les fonts. (fins a 2,5 punts)

(es valoren 5 ítems d'acord amb la puntuació establerta)

Les fonts d'informació constitueixen un element essencial del periodisme i de la comunicació institucional, ja que són l'origen de les dades, testimonis i interpretacions que permeten construir el relat informatiu. Sense fonts fiables, contrastades i adequadament identificades, no és possible garantir el dret ciutadà a rebre informació veraç, reconegut constitucionalment en els sistemes democràtics.

Una resposta d'alt nivell hauria de demostrar domini tècnic i deontològic d'un dels elements nuclears de la pràctica periodística i, alhora, capacitat per aplicar aquest coneixement al context específic d'una institució com l'Oficina Antifrau, que és alhora productora d'informació institucional i objecte d'interès informatiu per part dels mitjans.

Fonts oficials i no oficials: El candidat hauria de definir les fonts oficials com aquelles que pertanyen a organismes públics, institucions i entitats reconegudes —governos, parlaments, tribunals, policies, organismes reguladors— i d'una presumpció de credibilitat formal, si bé no estan exemptes de biaix ni d'interès propi en la gestió de la informació que

faciliten. El periodista ha d'aplicar criteris crítics, ja que aquestes fonts poden transmetre informació parcial o interessada

Les fonts no oficials inclouen persones, organitzacions, o documents que proporcionen informació al marge dels canals institucionals establerts: informants interns (filtradors), experts acadèmics, organitzacions de la societat civil, testimonis directes o documents filtrats. Aporten pluralitat i contrast informatiu, però sovint poden requerir major verificació per garantir credibilitat.

Un periodisme rigorós requereix el contrast sistemàtic d'ambdós tipus de fonts i combina les dues fonts per evitar dependència excessiva de versions institucionals.

(1r ítem fins a 0,5 punts)

Les fonts d'informació institucional: En el context específic de la comunicació institucional, el candidat hauria de demostrar que entén la naturalesa dual de les fonts institucionals: d'una banda, les institucions produeixen i difonen informació de manera proactiva a través de rodes de premsa, notes informatives, informes i declaracions oficials; de l'altra, la informació que les institucions no volen/no poden difondre és precisament la que sovint resulta de major interès periodístic. En el cas de l'Oficina Antifrau, el candidat hauria de saber identificar la tensió específica entre la seva obligació de transparència —que és part del seu mandat institucional— i la necessitat de preservar la confidencialitat de les seves investigacions per garantir-ne l'eficàcia. La gestió estratègica d'aquesta tensió és una de les competències clau d'un cap de comunicació d'aquest organisme.

(2n ítem fins a 0,5 punts)

Declaracions "on the record" i "off the record": El candidat hauria de distingir amb precisió entre les diferents modalitats de relació entre fonts i periodistes. Les declaracions "on the record" són aquelles que poden ser publicades i atribuïdes explícitament a la font que les ha realitzat, i constitueixen la forma ordinària i més transparent de comunicació. Les declaracions "off the record" són les que la font facilita al periodista amb la condició que no siguin publicades ni atribuïdes: aporten context i orientació a la cobertura però no poden ser reproduïdes directament. Entre ambdós extrems existeixen modalitats intermèdies que el candidat hauria de saber identificar: el "background" —informació que pot ser publicada però no atribuïda directament a la font— i el "deep background" —informació que el periodista pot fer servir per orientar la seva investigació però que no pot publicar en cap forma. El candidat hauria de reflexionar sobre els riscos i els límits ètics d'aquestes pràctiques, i sobre la importància que un responsable de comunicació institucional estableixi criteris clars i coherents sobre quin règim aplica en cada interacció amb

els mitjans, evitant l'ambigüitat que pot generar conflictes i erosionar la credibilitat de la institució.

(3r ítem fins a 0,5 punts)

Identificació de les fonts: El candidat hauria de demostrar que entén que la identificació de les fonts és un principi deontològic fonamental del periodisme de qualitat, ja que permet a l'audiència avaluar la credibilitat i els possibles interessos de qui proporciona la informació. Hauria de saber argumentar que l'ocultació sistemàtica de les fonts debilita la credibilitat de la informació i dificulta el control democràtic del periodisme. Al mateix temps, hauria de reconèixer que en determinades circumstàncies la protecció de l'anonimat de la font és una condició necessària per obtenir informació d'interès públic que d'altra manera no seria accessible, com en el cas dels informants interns.

(4t ítem fins a 0,5 punts)

El secret de les fonts: Una resposta d'excel·lència hauria de tractar el secret de les fonts com una institució jurídica i deontològica de primera magnitud. El candidat hauria de saber que a Espanya el secret professional del periodista —que inclou el secret de les fonts— té rang constitucional en virtut de l'article 20.1.d de la Constitució, però que la manca d'una llei orgànica específica que el desenvolupi ha generat una situació d'inseguretat jurídica, especialment quan entra en conflicte amb interessos d'investigació penal o de seguretat de l'Estat. Hauria de conèixer la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans en aquesta matèria, que ha establert que la protecció de les fonts periodístiques és una de les condicions bàsiques de la llibertat de premsa. En el context de l'Oficina Antifrau, el candidat hauria de ser capaç de reflexionar sobre la situació específica en què es pot trobar un responsable de comunicació d'un organisme investigador: l'Oficina pot rebre informació de fonts anònimes —denunciants— i alhora pot ser objecte de l'interès de periodistes que protegeixen les seves pròpies fonts. La comprensió d'aquesta doble dimensió és imprescindible per gestionar amb eficàcia i rigor la comunicació de l'ens.

(5è ítem fins a 0,5 punts)

BAREM DE VALORACIÓ LLOC CAP DE COMUNICACIÓ

Elements a valorar segons les bases de la convocatòria (apartat 7.3):

En la qualificació de la prova es valoraran, principalment, els aspectes següents:

- que s'hagin tractat efectivament i suficient tots els aspectes a tractar indicats en el supòsit pràctic;
- **la claredat i correcció en l'estructuració i l'exposició de les idees i qüestions abordades, i la correcta utilització de la llengua;**
- la coherència, racionalitat, raonabilitat i viabilitat de les respostes i llur justificació i argumentació; i
- el grau de detall i precisió de les respostes

S'atorga una puntuació màxima pel global de valoració dels aspectes de claredat de l'exposició i argumentació de la prova escrita i de la lectura de fins màxim 2,5 punts per pregunta amb el desglossament de puntuació que presentem a continuació o la part proporcional en el cas que la puntuació màxima sigui inferior als 2,5 punts.

PREGUNTES DE RESPOSTA BREU (2,5 punts) Claredat i correcció en l'estructuració i l'exposició de les idees i qüestions abordades, i la correcta utilització de la llengua

Claredat de l'exposició i argumentació de la prova escrita	2,5 (Excel·lent)	Correcció sintàctica i gramatical màxima. Ús perfecte del llenguatge i de la terminologia. Construccions eficaces per transmetre les idees del text.
	2 (Bona)	Construccions sintàctiques i gramaticals correctes en la majoria de les construccions del text. Construccions eficaces per transmetre les idees del text.
	1,625 (Normal)	Construccions sintàctiques i gramaticals correctes. Es transmeten les idees.
	1,25 (Poca)	Construccions sintàctiques i gramaticals d'escassa qualitat. No es transmeten correctament totes les idees del text.
	0,625 (Molt poca)	Incoherència en les construccions sintàctiques i gramaticals. Ús inadequat de la terminologia. No hi ha un discurs consistent en tot el text.
	0 (Nul·la)	Exposició inadequada, no s'entén el que es vol dir, faltes d'ortografia greus. Manca de coherència total en l'exposició i argumentació

**Primera prova de la fase d'oposició. Segona part
(convocatòria de selecció 2025-07).**

Codi de barres:

Aquesta és la segona part de la primera prova de la fase d'oposició.

D'acord amb l'apartat 7.3 de l'Annex 1 de la Resolució OAC/ADM/1271/2025, d'11 de juliol de 2025 (convocatòria de provisió núm. OAC-2025-07), consisteix en resoldre un supòsit pràctic, en relació amb les funcions del lloc de treball convocat, sobre tot el temari, part general i part específica, de l'annex 2, havent de donar resposta a les preguntes que sobre el mateix es plantegin. La qualificació màxima d'aquesta segona part de la prova és de 50 punts. La puntuació mínima per superar-la és de 25 punts. Les persones aspirants que no assoleixin el mínim de 25 punts en aquesta segona part de la prova figuraran qualificades com a no aptes.

En la qualificació de la prova es valoraran, principalment, els aspectes següents:

- que s'hagin tractat efectivament i suficient tots els aspectes a tractar indicats en el supòsit pràctic;
- la claredat i correcció en l'estructuració i l'exposició de les idees i qüestions abordades, i la correcta utilització de la llengua;
- la coherència, racionalitat, raonabilitat i viabilitat de les respostes i llur justificació i argumentació; i
- el grau de detall i precisió de les respostes

El temps màxim per resoldre el supòsit pràctic és de 3:00 hores.

El nou director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, nomenat pel Parlament de Catalunya el 17/12/2025, va prendre possessió del càrrec el 14/01/2026.

Codi de barres:

Després de 3 mesos en el càrrec, ha pogut recopilar, a partir de diverses fonts —el Baròmetre biennal d'Antifrau; informes d'organismes especialitzats en la lluita contra la corrupció; documents interns; premsa; etc.— informació de context que li permeten fer-se una idea de la situació de l'Oficina Antifrau, el marc institucional, normatiu i operatiu en el qual es situa, la seva percepció per la ciutadania, i, conseqüentment, les seves perspectives de futur.

Aquesta informació de context es pot resumir en els termes següents:

1.- Baròmetre d'Antifrau *La corrupció a Catalunya: Percepcions i actituds ciutadanes (2024)*.

Les dades de l'últim Baròmetre relatives a la percepció ciutadana dels nivells de corrupció indiquen que el 82% de la ciutadania considera que a Catalunya hi ha molta o bastanta corrupció, mentre que un 18% considera que n'hi ha poca o gens.

Un 82% dels enquestats considera que la corrupció a Catalunya és un problema greu o bastant greu. D'altra banda, el 53% dels enquestats creu que la corrupció ha augmentat.

En aquest sentit s'observa un cert empitjorament en la percepció de la corrupció: tot i que la diferència respecte de les dades de 2022 no és estadísticament rellevant, els nivells de percepció son similars als del 2014. Considerant aquestes dades sobre el conjunt de la dècada 2014-2024 es constata que en el període 2016-2020 es va registrar un descens en la corba de la percepció, mentre que actualment s'ha tornat a un valor àlgid (82%) com el 2014.

Pel que fa a les possibilitats de la ciutadania d'involucrar-se en la lluita contra la corrupció, un 35% considera que pot fer alguna cosa per ajudar a combatre-la. El que es veu com a més efectiu és denunciar-la (39%), seguit del vot a candidats nets o partits que prometin una lluita eficaç contra la corrupció (25%). Altres opcions inclouen fer difusió pública del problema (12%) o associar-se o donar suport a organitzacions anticorrupció (20%).

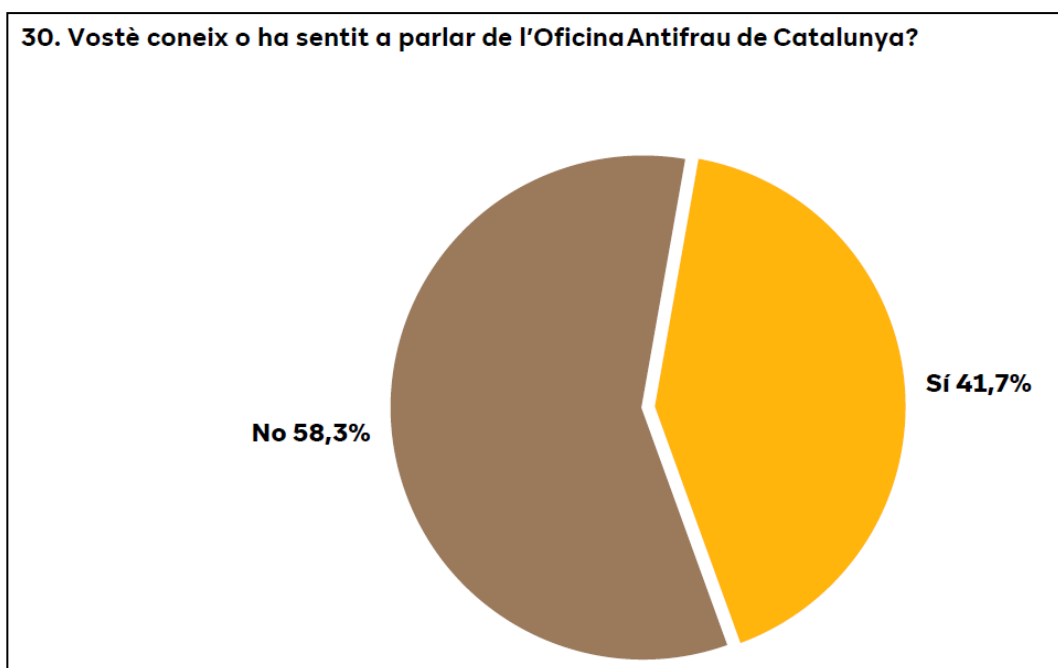
Pel que fa al concepte de corrupció, es constant que els índexs de tolerància, relativització i justificació de les conductes corruptes són elevats i s'aprecien dificultats a l'hora d'identificar conductes potencialment corruptes.

Posant el focus en les institucions públiques, un 80% de les persones enquestades observa molta o bastant manca de transparència en les decisions públiques. Pel que fa al retiment de comptes, el 83% considera

que els polítics no ofereixen prou explicacions sobre la seva gestió. El 81% percep vincles massa estrets entre negocis i política. I un 38% considera que els partits polítics es financen il·legalment. En general, la majoria de catalans i catalanes enquestats (69%) opina que les administracions públiques són poc o gens transparents.

Posant el focus específicament en l'Oficina Antifrau de Catalunya i les instàncies de lluita contra la corrupció, les dades de l'últim Baròmetre són les següents:

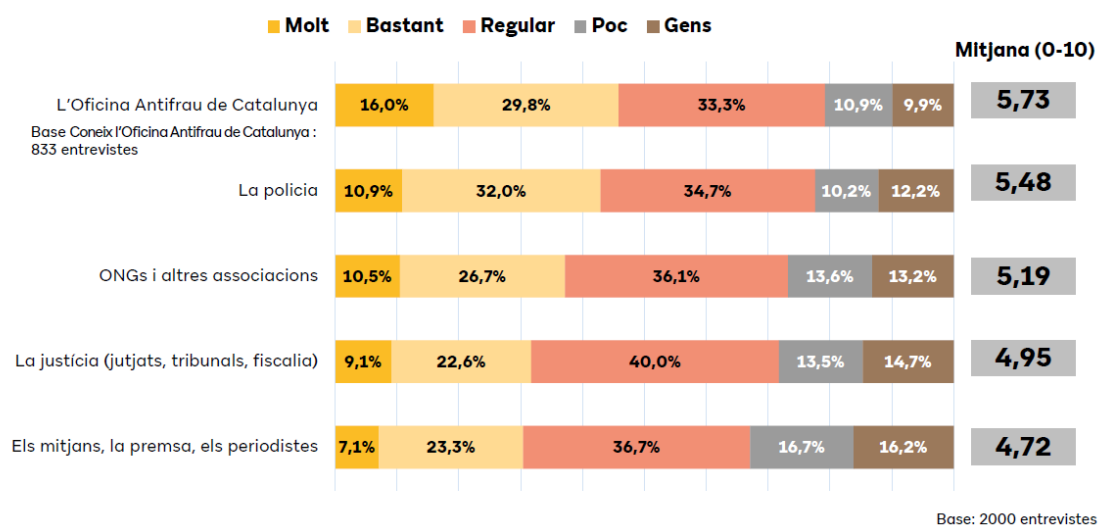
Pel que fa al grau de coneixement d'Antifrau, les dades indiquen un desconeixement rellevant: 42% a 58%.

En el rànquing de confiança en les institucions per combatre la corrupció, Antifrau ocupa la primera posició, amb una puntuació mitjana de 5,73 entre les persones que la coneixen o n'han sentit a parlar (42%). La segueixen la policia (5,48), les ONG i altres associacions (5,19), la justícia (4,95) i, finalment, els mitjans de comunicació, la premsa i els periodistes (4,72).

31. En una escala de 0 a 10, on 0 és cap confiança i 10 total confiança, en quin grau confia vostè en les següents institucions per lluitar contra la corrupció?

resposta simple

2.- Informes d'organismes especialitzats en la lluita contra la corrupció.

El Grup d'Estats contra la Corrupció (GRECO), en el seu informe d'avaluació del 2025 apunta que Espanya ha fet avenços limitats en la lluita contra la corrupció, sense que s'hagin aplicat totes les recomanacions de l'anterior ronda d'avaluació (2019): només 16 s'han aplicat de 19 recomanacions.

El GRECO demana una acció més decidida i amb resultats tangibles, assenyalant, entre d'altres, els àmbits prioritaris de millora següents:

- Aplicació efectiva de reformes pendents.
- Aprovar i desplegar la Llei d'Administració Oberta i l'estratègia d'integritat per als alts càrrecs.
- Introduir formació obligatòria sobre el Codi de Conducta.
- Millorar la transparència i accés a la informació.
- Publicació sistemàtica les agendes de càrrecs públics.
- Reforçar les mesures d'integritat i prevenció de conflictes d'interès i, especialment, les restriccions posteriors al càrrec per evitar les portes giratòries.
- Millorar les obligacions de declaració patrimonial i de supervisió independent.
- Consolidar i ampliar la protecció dels denunciants

L'últim Índex de Percepció de la Corrupció publicat per Transparència Internacional (TI) indica que Espanya ha retrocedit posicions, situant-se en el lloc 46è d'un total de 180 països analitzats. Aquest descens reflecteix la persistència de dèficits estructurals en la lluita contra la corrupció, especialment pel que fa a la qualitat institucional, la independència dels mecanismes de control i la credibilitat del sistema de rendició de comptes.

L'informe incideix en les debilitats següents, determinants de la posició d'Espanya en el rànquing:

- Debilitat relativa en termes de qualitat institucional.
- Percepció d'impunitat.
- Manca de transparència efectiva.
- Protecció encara insuficient de les persones alertadores.

3.- Informació de context nacional.

3.1.- A nivell estatal, es constaten, entre d'altres, els següents elements rellevants:

- La diversitat de models i tipologia d'organismes de lluita contra la corrupció a nivell territorial: oficines i agències anticorrupció, models integrats en d'altres òrgans de control extern, institucions municipals i metropolitans.
- Inexistència d'una agència anticorrupció a nivell estatal.
- Es constata una certa descoordinació institucional que dificulta la consistència i l'eficàcia de les polítiques públiques.
- Desigual desplegament normatiu i institucional entre territoris, especialment pel que fa a l'aplicació de la Llei 2/2023, de protecció de les persones que informen sobre infraccions normatives (d'ara endavant: Llei 2/2023).
- Asimetries entre el sector públic i el sector privat: les entitats del sector privat de mida reduïda, queden exonerades de l'obligació d'implantar un sistema intern d'informació en la Llei 2/2023, mentre que entitats públiques amb una estructura feble i recursos limitats (especialment en l'àmbit local) sí estan obligades.
- Tardana posada en marxa de l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant estatal, més de dos anys després de l'entrada en vigor de la Llei 2/2023.

3.2.- A nivell de Catalunya, es constaten, entre d'altres, els següents elements rellevants:

- Catalunya ha estat pionera en el desplegament de polítiques públiques de transparència i integritat, disposa d'un ecosistema institucional robust.
- Disposa d'un marc normatiu propi: la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la posterior adaptació a la normativa estatal i europea, han consolidat un model normatiu avançat que ha anat evolucionant per donar resposta als nous reptes.
- Disposa d'institucions independents: l'Oficina Antifrau de Catalunya, el Síndic de Greuges o la Sindicatura de Comptes que configuren un sistema institucional que garanteix la supervisió i l'impuls de la transparència i de la integritat pública.
- És destacable l'existència d'una veritable societat civil organitzada, articulada a través de l'Observatori Ciutadà Contra la Corrupció (O3C). No obstant, es constata un important dèficit en el compliment dels acords i recomanacions d'Antifrau derivats de les

comissions parlamentàries d'investigació i estudi sobre els casos de corrupció i de les mesures per fer efectius els acords resultants de les tres Cimeres Contra les Causes Estructurals de la Corrupció, impulsades per l'O3C —nomé s'han complert 3 dels 17 acords de la II Cimera, celebrada el 2022—.

- Tot i que Antifrau té una trajectòria objectiva consolidada de retiment de comptes davant del Parlament, es detecta una certa percepció social d'opacitat en la seva actuació investigadora —en gran mesura derivada del règim de confidencialitat i secret al que es troba sotmesa aquesta actuació—.
- Amb caràcter general, Antifrau ha consolidat, en la última dècada, una reputació d'institució no polititzada i rigorosa.
- Més de 3 anys després de l'entrada en vigor de la Llei 2/2023 no s'ha arribat a promulgar una norma legal catalana de desenvolupament d'aquella i de protecció dels alertadors, malgrat els treballs duts a terme en aquest sentit.

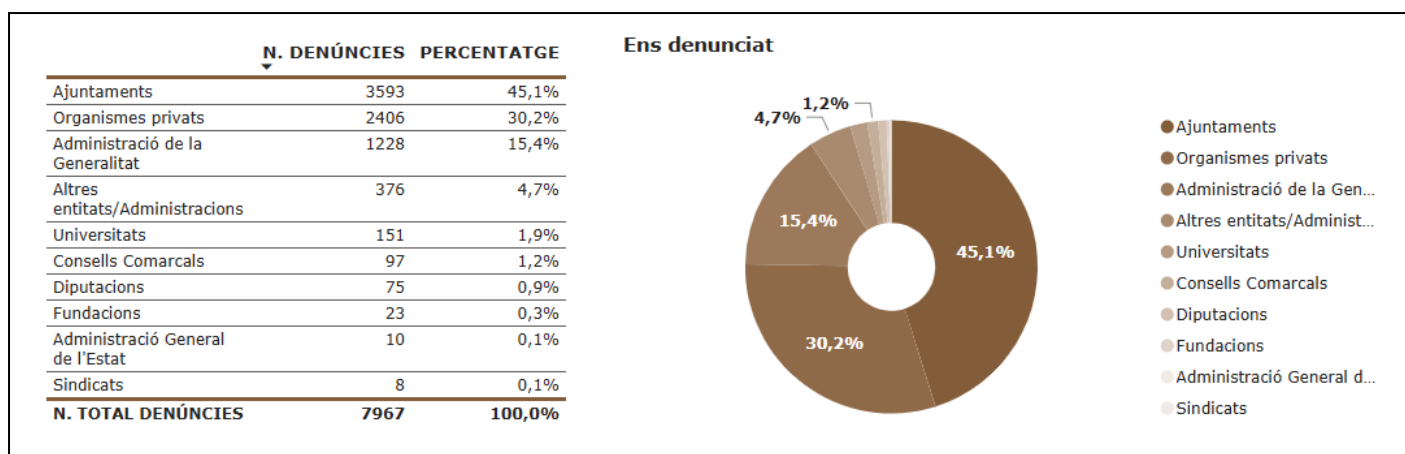
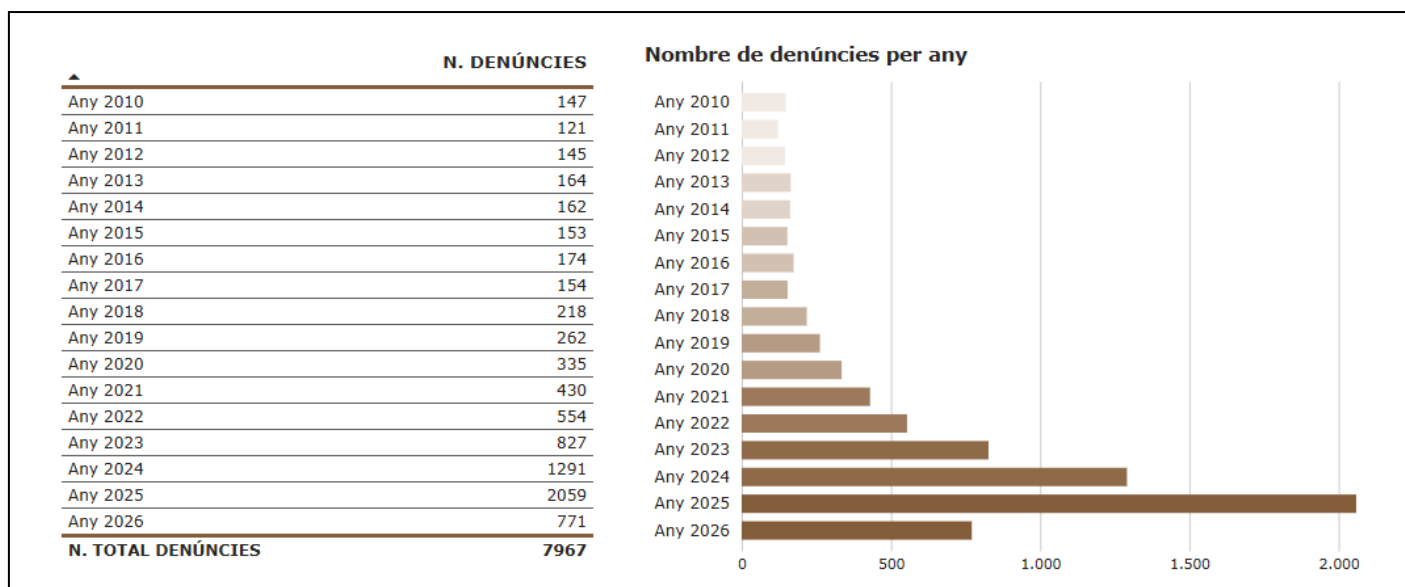
4.- Informació de context intern.

Antifrau s'ha consolidat com a referència institucional en la lluita contra la corrupció, amb un grau de coneixement i reconeixement elevat (dades del Baròmetre 2024) i amb un increment sostingut del nombre de denúncies.

Antifrau ha assumit noves competències legals arran de l'atribució de les funcions que la Llei 2/2023 atribueix a l'Autoritat Independent de Protecció de l'Informant —disp. add. 7a.1 de la Llei catalana 3/2023, de 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic—.

El nombre de denúncies rebudes ha crescut exponencialment els últims anys, especialment a partir del 2023, el que, per una banda, reflexa un significatiu increment de la confiança ciutadana en la institució i, alhora, suposa un reconeixement de la seva independència i rigor tècnic, però, alhora, ha generat una situació d'estrès organitzatiu derivat del desequilibri entre les competències assignades —fruit d'un marc normatiu complex i incomplet— i els recursos disponibles, que pot comprometre la capacitat d'actuació d'Antifrau.

Els quadres següents recullen l'evolució del nombre total de denúncies i la seva distribució per tipologia d'entitats denunciades.

5.- Anàlisi de riscos estratègics.

A partir de l'anàlisi del context intern i extern, s'han detectat diversos riscos estratègics en els grans àmbits següents:

5.1.- Riscos relacionats amb el lideratge institucional i el sistema de governança.

En aquest àmbit es diferencien tres dimensions:

- Riscos en la dimensió reputacional: la politització, la inestabilitat institucional, els canvis legislatius que afectin a competències i funcions d'Antifrau, la complexitat marc legal i competencial i la feblesa en la governança ètica.
- Riscos en la dimensió relacional: la manca d'espais estables per articular la col·laboració amb ciutadania, la manca de coordinació amb òrgans de control estatals i autonòmics, així com amb el poder judicial i els seus auxiliars i amb els òrgans de control intern, insuficient retiment de comptes i insuficient supervisió del sector privat.
- Riscos en la dimensió comunicativa: les limitacions legals derivades del deure de confidencialitat i reserva, la desinformació o

informació poc aprofundida o de poca qualitat, i la percepció d'opacitat de la pròpia institució.

5.2.- Riscos relacionats amb la prevenció i l'impuls de la cultura de la integritat. Els principals riscos identificats en aquest àmbit són la manca d'institucionalització de la prevenció, el fet que aquesta no s'articuli sobre la idea de risc, la descoordinació entre actors institucionals, la manca d'una agenda anticorrupció a Catalunya, la manca d'avaluació i seguiment de les polítiques d'integritat i dels resultats de les investigacions, l'existència de resistències a la cultura de la integritat i l'escassa presència de l'ètica i la integritat en els currículums educatius.

5.3.- Riscos relacionats amb la protecció de les persones alertadores. Els principals riscos identificats en aquest àmbit són la percepció pública d'una protecció poc efectiva de les persones alertadores, la manca d'implantació de canals interns d'alerta en ens obligats, la baixa o escassa confiança en els canals interns d'alerta, en general la debilitat de la cultura de l'alerta, les asimetries en la potestat sancionadora i les tensions entre transparència, protecció de dades i protecció d'alertadors.

5.4.- Riscos relacionats amb l'activitat d'anàlisi i investigació. Els principals riscos identificats en aquest àmbit són l'increment exponencial de denúncies i alertes, la baixa o escassa confiança i utilització dels canals interns, la manca d'implantació de canals externs sectorials, la manca de coordinació i de criteris, les dificultats per a front a casos de corrupció amb impacte i la manca de coordinació amb àmbit judicial, fiscal, policia i mossos.

Amb base en tota aquesta informació de context, el director pretén articular la seva acció en el seu mandat al voltant dels quatre grans eixos següents:

- **Eix 1: Enfortir el lideratge institucional i el sistema de governança** en l'àmbit de la lluita contra la corrupció i el foment de la integritat:
 - consolidant la posició institucional d'Antifrau reforçant la seva independència, neutralitat política i excel·lència professional;
 - millorant el seu marc normatiu;
 - impulsant-ne la transparència i el retiment de comptes;
 - fomentant la comunicació i el diàleg amb la societat civil i amb els mitjans de comunicació;
 - promovent la seva presència activa en xarxes estatals i internacionals del seu àmbit d'activitat;
 - desenvolupant una estratègia de comunicació institucional consistent que combini equilibradament un règim de transparència que garanteixi l'obertura de la institució i, al mateix temps, protegeixi el resultat de la seva activitat en relació amb les investigacions i la protecció de la identitat de les persones denunciants; i

- reforçant la coordinació i col·laboració amb d'altres òrgans de control extern i institucions rellevants.
- **Eix 2: Impulsar la cultura d'integritat** a les Administracions públiques catalanes i al conjunt de la societat catalana:
 - institucionalitzant la prevenció a partir de l'anàlisi de riscos per a la integritat;
 - millorant l'avaluació i el seguiment de les polítiques d'integritat;
 - promovent una agenda anticorrupció;
 - proposant o recomanar millores normatives;
 - creant un repositori de bones pràctiques i recursos; i
 - educant en la integritat en els diferents nivells educatius.
- **Eix 3: Millorar la protecció efectiva de les persones alertadores:**
 - impulsant i desenvolupar el sistema de protecció de persones alertadores a Catalunya i promovent la cultura de l'alerta;
 - assegurant una protecció efectiva i en temps real;
 - exercint la potestat sancionadora davant de represàlies o perjudicis patits per les persones alertadores;
 - coordinant la seva actuació amb la d'altres institucions;
 - potenciant la supervisió i control dels canals interns d'alertes per impulsar la seva efectivitat i eficàcia.
- **Eix 4: Enfortir l'actuació en la lluita contra la corrupció:**
 - reforçant la capacitat tècnica i operativa d'Antifrau per guanyar efectivitat i aconseguir que les decisions i resultats de les investigacions generin un major impacte;
 - identificant i promovent els canals externs sectorials i optimitzant el seu funcionament coordinat amb el canal extern d'Antifrau;
 - elaborant plans d'investigació i optimitzant l'exercici de les potestats legalment atribuïdes d'investigació, d'inspecció i d'examen;
 - impulsant espais de col·laboració estable amb altres institucions de control de la Generalitat i amb la Judicatura, la Fiscalia, els Mossos d'Esquadra i altres institucions implicades en la lluita contra la corrupció.

Com a cap de la Unitat de Comunicació de l'Oficina Antifrau de Catalunya se us encarrega elaborar una proposta de Pla de comunicació institucional 2026-2029 orientat a donar resposta als referits eixos principals d'actuació al voltant dels quals el director pretén articular l'actuació del seu mandat.

Heu d'elaborar un document que inclogui com a mínim:

- Una introducció (*fins 1 punts*)
- Una diagnosi comunicativa (*fins 3 punts*)
- Els objectius del pla (*fins 8 punts*)
- Els públics estratègics (*fins 4 punts*)
- Els missatges clau (*fins 4 punts*)
- L'estratègia comunicativa (*fins 8 punts*)

- Una proposta d'accions a curt i mitjà termini (*fins 12 punts*)
- El sistema d'avaluació (*fins 2 punt*)

Es valorarà fins a 8 punts la correcció gramatical i l'ús del llenguatge d'acord amb el barem següent:

BAREM DE VALORACIÓ LLOC CAP DE COMUNICACIÓ

Elements a valorar segons les bases de la convocatòria (apartat 7.3):

En la qualificació de la prova es valoraran, principalment, els aspectes següents:

- que s'hagin tractat efectivament i suficient tots els aspectes a tractar indicats en el supòsit pràctic;
- **la claredat i correcció en l'estructuració i l'exposició de les idees i qüestions abordades, i la correcta utilització de la llengua;**
- la coherència, racionalitat, raonabilitat i viabilitat de les respostes i llur justificació i argumentació; i
- el grau de detall i precisió de les respostes

S'atorga una puntuació màxima pel global de valoració dels aspectes de claredat de l'exposició i argumentació de la prova escrita i de la lectura de fins màxim 8 punts amb el desglossament de puntuació que presentem a continuació o la part proporcional en el cas que la puntuació màxima sigui inferior als 8 punts.

CAS PRÀCTIC (8 punts) Claredat i correcció en l'estructuració i l'exposició de les idees i qüestions abordades, i la correcta utilització de la llengua		
Claredat de l'exposició i argumentació de la prova escrita	8 (Excel·lent)	Correcció sintàctica i gramatical màxima. Ús perfecte del llenguatge i de la terminologia. Construccions eficaces per transmetre les idees del text.
	6 (Bona)	Construccions sintàctiques i gramaticals correctes en la majoria de les construccions del text. Construccions eficaces per transmetre les idees del text.
	4 (Normal)	Construccions sintàctiques i gramaticals correctes. Es transmeten les idees.
	2 (Poca)	Construccions sintàctiques i gramaticals d'escassa qualitat. No es transmeten correctament totes les idees del text.
	1 (Molt poca)	Incoherència en les construccions sintàctiques i gramaticals. Ús inadequat de la terminologia. No hi ha un discurs consistent en tot el text.
	0 (Nul·la)	Exposició inadequada, no s'entén el que es vol dir, faltes d'ortografia greus. Manca de coherència total en l'exposició i argumentació

Guia de correcció:

Pel que fa al cas pràctic l'aspirant ha de demostrar també que:

- Entén la comunicació com a funció estratègica institucional, no com a difusió mediàtica.
- Tradueix una visió estratègica en actuació operativa.
Adopta perspectiva d'administració pública.
- Integra reputació, prevenció i confiança democràtica.

En relació amb els continguts mínims que ha d'incloure la Proposta del Pla de comunicació, es valorarà:

1. La introducció:

Detallar breument i amb claredat que el Pla s'alinea amb els eixos estratègics d'actuació del director d'Antifrau (prevenció i lluita contra la corrupció, la confiança ciutadana, la transparència institucional, la cultura de la integritat, la qualitat democràtica...).

2. La diagnosi comunicativa:

La resposta ha d'identificar algunes de les principals Fortaleses, Debilitats, Oportunitats i Amenaces de la institució (anàlisi DAFO).

Fortaleses:

- Reconeixement institucional sòlid: l'OAC és la institució amb més confiança ciutadana en matèria anticorrupció (5,73/10 al Baròmetre 2024).
- Independència i rigor tècnic reconegut.
- Memòria anual pública: Trajectòria consolidada de retiment de comptes davant el Parlament i la societat civil.
- Baròmetre sobre la corrupció i les percepcions i actituds dels ciutadans.
- Canal anònim de denúncia implantat i en funcionament, reconegut com a eina de confiança.
- Bona reputació entre periodistes: valorada com a institució no polititzada i rigorosa.
- Obertura activa a la societat civil organitzada.
- Presència en xarxes internacionals que reforça la credibilitat experta.

Debilitats:

- Coneixement ciutadà limitat: només entorn del 42% de la població coneix l'OAC malgrat l'alt índex de confiança.
- Limitacions legals derivades del deure de confidencialitat i reserva que poden generar percepció d'opacitat.
- Baixa cultura d'alerta
- Recursos humans limitats a l'àrea de comunicació.
- Presència digital millorable.
- Limitacions legislatives (nova llei OAC i llei catalana protecció alertadors)

Oportunitats:

- Creixent demanda social de transparència i rendició de comptes de les institucions públiques.
- Impuls d'una nova llei de l'OAC que afronti els nous reptes.
- Elaboració d'una llei catalana de protecció de persones alertadores
- Increment sostingut del nombre de denúncies que evidencia la confiança ciutadana creixent.
- Entorn mediàtic favorable: periodistes valoren la funció preventiva i demanen més interlocució.
- Impuls de la IA com a eina de comunicació i detecció preventiva.
- Col·laboració amb el conjunt de les administracions, entitats del sector públic, universitats, plataformes audiovisuals públiques.....

Amenaces:

- Risc de politització.
- Elevada percepció de corrupció (pot generar escepticisme institucional)
- Desconfiança generalitzada en la política i les institucionals
- Desinformació mediàtica i cobertura superficial dels casos de corrupció als mitjans.
- Saturació informativa (dificulta l'impacte dels missatges institucionals).
- Pressió mediàtica i expectatives públiques difícils de gestionar amb les limitacions legals de l'OAC.
- Amenaces SLAPP a periodistes i entitats que cobreixen corrupció

3. Objectius del pla

- Garantir la continuïtat i estabilitat institucional.
- Reforçar legitimitat, la confiança pública i la transparència.
- Impulsar la cultura de la integritat, els canals d'alerta i la protecció de les persones alertadores.
- Augmentar el coneixement ciutadà de l'OAC i la seva utilitat social.
- Reforçar la relació amb els mitjans de comunicació.
- Posicionar l'OAC com a actor independent i referent en la lluita contra la corrupció i en integritat pública.
- Acompanyar les administracions públiques en la cultura d'integritat.
- Reforçar la presència digitals dels continguts institucionals.
- Consolidar la rendició de comptes comunicativa com a pràctica institucional regular.
- Reforçar la coherència interna de la institució.

4. Públics estratègics

Ha d'aparèixer una segmentació:

Prioritari:

- Ciutadania
- Servidors públics i càrrecs electes
- persones alertadores
- Empreses i sector privat (especialment les que es relacionen amb el sector públic)

Especialitzat:

- mitjans de comunicació i periodistes
- ecosistema acadèmic i centres de recerca
- Societat civil organitzada.

Intern:

- Personal de l'OAC
- Col·laboradors institucionals

5. Missatges clau

Eixos centrals:

- Narrativa d'independència i lideratge institucionals.
- Integritat vinculada a drets democràtics.
- Pedagogia pública.
- Explicació dels límits de confidencialitat.
- Prevenció, investigació i protecció.

Propostes:

- L'OAC és una institució independent, rigorosa i al servei de la ciutadania.
- La integritat és una responsabilitat compartida.
- La integritat pública millora els serveis públics.
- Denunciar es protegir l'interès general.
- Alertar d'una possible irregularitat és un acte de valor i un servei a la societat.
- La transparència reforça la qualitat democràtica.

6. L'estratègia comunicativa.

S'espera la descripció d'una part destacable d'aquestes línies d'actuació estratègica:

- Comunicació institucional/reputacional:
 - Rendició de comptes periòdica
 - Comunicació basada en les dades
 - Visibilització d'impacte institucional
- Comunicació preventiva:
 - Sensibilització (campanyes pedagògiques/ materials formatius)
 - educació en integritat (accions educatives, sensibilització social continuada)
- Relació amb mitjans:
 - marc estable de col·laboració

- pedagogia informativa
- millora de la qualitat informativa sobre corrupció
- Comunicació sobre protecció de persones alertadores:
 - reforç de la confiança en els canals d'alerta
 - difusió dels mecanismes de protecció i seguretat
- Comunicació digital i transparència:
 - transparència activa
 - web institucional com a referent en integritat
 - contingut audiovisual pedagògic
 - dades obertes
 - presència digital activa
- Comunicació interna
 - Relat institucional compartit
 - alineament del personal
 - cultura interna d'integritat.

7. Una proposta d'accions a curt i mitjà termini

La proposta ha de ser estructurada i incloure accions concretes i viables que es puguin posar en marxa durant aquest mateix 2026 i durant el 2027.

Comunicació institucional i reputacional:

- Redisseny del web institucional centrat en l'usuari, el llenguatge planer i accessibilitat
- Campanya institucional del tipus "Que fa l'Antifrau?"
- Presentació pública de prioritats anuals.
- Un Pla d'entrevistes del director de l'Oficina a mitjans de comunicació, en el marc de la presentació anual de la Memòria
- Elaboració anual (i no cada dos anys) del Baròmetre sobre la corrupció a Catalunya.
- Reforçar la presència de l'Oficina com actor actiu en els fòrums internacionals de lluita i prevenció de la corrupció.

Transparència i rendició de comptes:

- Redisseny comunicatiu de la Memòria anual.
- Publicació d'informes explicatius sobre el procediment d'investigació (formats divulgatius). Per exemple, secció web "Què fa Antifrau?".
- Infografies d'activitat.

Cultura d'integritat i prevenció:

- Campanya institucional de sensibilització de la corrupció i els seus costos a la societat.
- Programa educatiu pilot amb universitats.
- Guies pràctiques d'integritat adaptades a cada públic (al tipus d'administració, mon educatiu, empresarial.....).
- Jornada anual d'integritat pública.

Comunicació sobre persones alertadores:

- Campanya específica sobre canals d'alerta, les persones alertadores i la seva protecció..
- Vídeos explicatius del procés d'alerta.

- Sessions informatives per al sector públic.

Relació estratègica amb mitjans:

- Creació d'un Fòrum anual Antifrau-Periodisme. (estudiar la viabilitat d'organització conjunta amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya).
- Sessions informatives tècniques amb periodistes.
- Sessió informativa específica amb plataformes de verificació d'informació (Verificat, Newtral.....).
- Protocol de resposta ràpida mediàtica.
- Guia periodística sobre corrupció i integritat.
- Impulsar un acord estratègic amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per elaboració i difusió de productes audiovisuals per fomentar la cultura de la integritat i la lluita contra la corrupció.
- Acords d'aquest tipus es podrien impulsar també amb RTVE a Catalunya i amb la Xarxa Audiovisual Local.

Comunicació digital:

- Creació dins la unitat de comunicació de l'OAC d'una àrea específica de comunicació digital i nous formats.
- Elaborar un pla de xarxes socials (LinkedIn, X, Bulesky, Youtube i explorar campanya específica a Tik-Tok)
- Producció audiovisual pedagògica (microvídeos, podcast, infografies....)
- Newsletter professional trimestral.
- Incorporar eines d'IA per la producció de materials

8. El sistema d'avaluació

L'avaluació es realitzarà anualment en relació amb els indicadors següents:

- Indicadors institucionals
 - Índex de confiança ciutadana
 - Coneixement ciutadà de la institució
 - percepció d'independència
 - impacte mediàtic qualitatiu
 - Compareixences al Parlament
- Indicadors preventius
 - participació en accions formatives (nombre de jornades, assistents)
 - comprensió pública del rol preventiu
 - implantació de plans d'integritat
 - ús dels canals d'alerta
- Indicadors digitals
 - audiències
 - interacció
 - accés a continguts i descàrregues

Les eines d'avaluació:

- Quadre de comandament anual (KPI)
- Informe d'avaluació comunicativa integrat a la Memòria Anual
- Revisió estratègica biennal del Pla

També es valoraran altres aspectes que s'incloguin en la proposta de pla de comunicació que facin referència a la comunicació interna, la comunicació de crisis, la governança del Pla de comunicació i els recursos necessaris, entre altres.